

man har bare bedt om en undtagelse. Vi har ladet os bondefange. Nogle partier, et flertal her i Folketinget og i hvert fald vi i Fremskridtspartiet, har hele tiden sagt: Den duer ikke med de undtagelser. Og her ser vi et af de allerbedste eksempler på det.

Desværre, må jeg sige til ministeren, vi lader os distrahere af realiteterne.

Anne Bastrup (SF):

Jeg skal prøve at gøre det kort. Sagen er den, at justitsministeren kun forholdt sig til grundlovsproblemet, når det drejede sig om politiets muligheder for varm forfølgelse. Justitsministeren forholdt sig ikke til det grundlovsproblem, der ligger i udlændingelovgivningen, hvor vi rent faktisk giver andre landes udlændingemyndigheder mulighed for at træffe beslutning om, hvem der skal afvises, hvem der skal sendes ud.

Det betyder rent faktisk, at justitsministeren på nuværende tidspunkt har sagt: Det er ikke et § 20-spørgsmål; det har jeg aldrig nogensinde nævnt at det skulle være. Justitsministeren har derudover sagt, at det handler om en grundlovsændring. Det er dér, hovedproblemet ligger. Hovedproblemet ligger i, at vi ved at vedtage dette med åbne øjne går ind og ser, at der er et grundlovsproblem.

Jeg kan forstå, at justitsministeren er lidt lige glad, men hovedproblemet for mig at se er, at justitsministeren ikke har reageret på overflytningen af myndighedskompetence til andre nationale udlændingemyndigheder.

Og hvis det ikke skulle være et grundlovsproblem af ret stor størrelse, forstår jeg ikke, hvorfor justitsministeren har brugt så megen argumentation på at forklare, hvorfor det ikke er et grundlovsproblem i relation til politiet, fordi der ikke fastlægges normer, fordi der er et samarbejde, osv., osv. Hvorfor de mange ord på det her punkt, og så ikke på det andet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige justitsministeren tak for i højere grad end Europaudvalgets formand at være Folketingets mand, Folketingets forkæmper for, at Europaudvalget får større indflydelse, får mere information og større beslutningskompetence.

Jeg har konstateret under denne debat, at der har været en uenighed – det kan jeg konstatere efter justitsministerens seneste svar – mellem hr.

Ove Fich og justitsministeren, men justitsministeren har under denne debat givet løfte om, at man uafhængigt af regeringskonferencen, hvis Folketinget ratificerer Schengenkonventionen, vil tage kontakt med Europaudvalget for at fastlægge en mere forpligtende procedure for Europaudvalgets arbejde med Schengen. Det synes jeg naturligvis er lidt positivt samtidig med alt det negative i den her ratifikationsproces.

Om dette interne notat fra regeringsapparatet, som er lækket til pressen, vil jeg gerne sige, at jeg synes, der er en side af det, som er meget, meget kritisk, nemlig at regeringen har påstået over for Folketingets partier, at man løbende og fuldstændig åbent og ærligt orienterer Europaudvalget om regeringskonferencens forløb.

Herunder må det vel også gælde, at regeringen orienterer Europaudvalget og partierne om de problemer, som regeringen forudser på regeringskonferencen. Her har vi altså at gøre med et notat, som i særlig grad skitserer de problemer, Danmark kan komme til at stå med i forbindelse med afslutningsarbejdet med regeringskonferencen, men jo et område, som regeringen overhovedet ikke i det omfang, som notatet anfører, har orienteret Folketingets partier eller under alle omstændigheder Folketingets Europaudvalg om.

Det synes jeg er kritisabelt, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge justitsministeren, hvornår regeringen havde tænkt sig at orientere Folketingets Europaudvalg, Folketingets partier, om de store problemer, som notatet angiver.

Så vil jeg gerne spørge SF's fru Anne Bastrup om en enkelt ting. Det har under debatten været nævnt, at man kan tolke Edinburgh-Afgørelsen forskelligt i forhold til, hvorvidt de andre lande har ret til efter Edinburgh-Afgørelsen uden om Danmark at lave et overstatsligt retligt samarbejde. Som nogle læser Edinburgh-Afgørelsen, står det klart, at vi ikke kan sige nej på regeringskonferencen til, at de andre laver et sådant overstatsligt samarbejde, men der er andre, der siger, at det kan vi nu godt. Efter Dansk Folkepartis opfattelse kan det tolkes sådan, at vi faktisk godt kan gøre det, hvis det i væsentlig grad, nævneværdig grad vil påvirke Danmark.

Men da jeg kan forstå, at man jo ikke vil lytte så meget til de partier, der ikke er en del af aftalegrundlaget for Edinburgh-Afgørelsen, bliver jeg nødt til at spørge SF, om det også er SF's opfattelse, at Danmark kan blokere for, at de